

## Penzioun

*n verhoal ien t Grunnegers deur Bé Kuipers*

Ien ain van eerste journals op tv van dit vrisse, nije joar heurde en zaag ik wat apaarts dat op mie sloug: ik ben uniek! En touglieks vernam ik ook dat ik bie n haile grode groep heur. Dat klinkt slim tegenstriedeg en doarom zel ik t even oetleggen.

Ik heur volgens dij journaloetzenden bie de groep van noa-oorlogse geboorten, de zogenaamde babyboomers, mensen dij geboren bennen tussen 1945 en 1955. Mor volgens directeur Paul Schnabel van t Sociaal Cultureel Planbureau (SCP), dij der ien dat journal over vertelde, is de groep van 1946, dij dit joar 65 joar wort, de grootste. En doar heur ik bie. Noa ons wort dij groep babyboomers van 65 elk volgend joar aal klaainer.

Ien 1946 was der n enorme piek ien t aantal geboorten, dij nog nait eerder zo hoog west het, volgens de man van t SCP, n lutje 300.000. En dat is tot nou tou ook nog nait weer gebeurd. Dizze groep minsen krigt dus van t joar veur t eerst AOW. En ien veul gevallen ook penzioun. Zai hebben der heur haile waarksoame leven premie veur betoald en dit joar is veur t eerst geld beuren.

Ien ain oadem deur wol directeur Schnabel ook nog even n misverstand te wereld oet helpen. Veul minsen denken dat babyboomers opvreter en profiteurs bennen. Mor dat is nait zo, zee e. As men al van opvreter proaten wil - hai haar t laiver over minsen dij t mainst gebruik moakt hebben van socioale veurzienings - din ging dat om de groep doar net veur. Minsen dij geboren bennen veur, of ien oorlog '40-'45. Zai konden veur t eerst ien geschiedenis 'van Drees trekken', veur t eerst AOW beuren dus. Mor dizze minsen hebben doar waaineg, en sums haildaal gain premies veur betoald.

n Groep dij ook slim profiteert, volgens Schnabel, bennen minsen dij geboren bennen ien joaren zeuventeg en tachtteg. Want dij groep kon ien heur jeugd al gebruik moaken van veurzienings op t gebied van onderwies en studiefinanciering. t SCP het oetrekend dat benoam daartegers en vattegers van nou over heur haile leven netto t mainste van overhaid profiteren. n Haile opluchten veur mie, want ik wil nait geern te bouk stoan as opvreter. Traauwens, dou ik aan t leren ging, kregen mien olders veur mie ook n 'studietoelage' van vaaiershonderd gulden, dij ik loader, dou ik aan t verdainen kwam, zulf tot de leste cent weerom betoalen mos.

Toch wort ter van babyboomers voak zegd dat zai allenneg mor welvoard kind hebben. En dat is ook zo, denk ik. Dat geldt ien wezen veur ale minsen dij noa oorlog geboren bennen. Noa joaren tachtteg wer t wel wat minder, mor nog altied veul en veul beder as ien crisisjoaren dareg en ien oorlogstied. Dou was t n hail stuk minder. k Heb ter gain ervoarens mit, ik ben ja van nòa oorlog. Mor dat ter gebrek aan ales was, ook vlak noa oorlog, dat kin ik mie nog wel herinnern.

Veuroetzichten direct noa oorlog waren ook nait zo haile best. Mien olders haren oorlog nog vris ien t geheugen. Ik heb t din over de tied van Berliense crisis en Korea-oorlog. Doar noa kwam ienval van Ruzzen ien Hongarije, en loader ien Tsjechoslowakije, Cubacrisis, t lezern Gerdien. En Kolle Oorlog, twij supermachten dij tegen nkander over stonden mit n 'overkill' aan kernwoapens. De angst veur n daarde wereldoorlog zat der bie veul minsen nog laank daip ien. Achterof is t gelukkeg apmoal slim mitvalen en is welvoart tot ongekende hoogten stegen.

Ien mien vrougste jeugd tot halfweg joaren fieftteg was der nog haildaal gain welvoart. Consumpsiemoatschappij mos nog oetvonden worden. Mien pa was boerenaarbaider, zo'n beetje de leegste trap op moatschappelke ledder en wie haren t nait bot braid. Mor ik heb gain gebrek leden, kreeg goud te eten en laip ien fesoonleke kleren. Sums waren dat ofdankertjes van n wat oudere neef. Mien moeke zee voak tegen ons, kiender: "Ik wil nait dat ie veur spot lopen." Mor dat ging wel ais ten koste van wat mien olders zulf neudeg haren.

Ik wait nog goud dat mien moeke vertelde van strenge winter van '46-'47, dou t wekenlaank snaachts n bakstaidik vroom. Zai mos mit mie as lutje potje regelmoateg noar t consultatiebu-

reau. Mor mien moeke haar gain kienderwoagen. Doarom bruukte zai n loa van t kamnet oet veurkoamer. Zai mouk ter n soort bèrke ien, legde mie doar op en wikkelde der n wollen deken overdwaars omtou. Zo ging ze der mit over stroat, mit loa onder aarm. Dokter en wijkzuster prezen heur om zo'n viendingriekheid. Mor ze mòs wat...

Ik heb traauwens nait t idee dat ik ien mien jeugd zoveul mist heb. t Was de tied van 'Toen was geluk heel gewoon'. Soavends zaten wie onder grode laamp bie toavel mit gerdienen dicht. Pa leesde kraant, moeke zat te braaien en ik haar wat te speulen of te knutern. Bie haarsdag bolderde wiend om hoes tou. Kaggel snorde der over, mit n kedeltje wodder der op te zingen. Oergezellig! Mor materiële welvoart kwam pas veul loader.

Toch was dij loadere welvoart betrekkelk veur mie. Dou mien drij kiender nog thoes woonden, heb ik ais n moal vraagd aan ienstanties of ik van mien toukomstege penzioun nait n veurschot kriegen kon. Wie haren op dat mement t geld veul meer neudeg as loader, as wie toch mor mit ons twijen waren. Mor dat kon onmeugelk nait vanwege wetten en regels. Ik kon nait zulf over mien spoarde geld beschikken. Dat deden ze van t penziounfonds wel veur mie en doar waren t apmoal financieel deskundegen. Mien geld wer goud belegd. En as ik dommit aan mien penzioun tou was, din zol je ais wat zain...

Ach, wie hebben ons red. Boetendes, n goud penzioun loader was nooit weg. Ien dij tied was ik ambtenoar en zodounde n bie t Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds, ABP. De grootste en beste van Nederland mit n lutje drij miljoun dailnemers. Ja, de beste van hail Europa, wat rendementen aanging! Nou is t din hoast zo wied dat t op oetbetoalen aankomt. En nou kinnen penziounfondsen t ienains nait meer berappen. Vanwege bankencrisis, aandailen- en beurzenecrisis, Eurocrisis, hieptaik- en hoezenencrisis en wait ik veul welke crisis nog meer. t Gait nog nait om haile dikke kortens, mor wie kriegen toch minder as dat ze ons haitied wiesmoakt hebben. En dat vien ik wel begrodelk.

Ik wait ook nog goud hou ik as jonkerel wel ais wat ofgunsteg was op n poar van mien oudere collegoa's. Dat was ien t lest van joaren sesteg. Dij collegoa's zollen over n joarofwat mit penzioun goan en mainstekaans van n rustege olle dag genieten kinnen. Mor dat was veur ons, jonge kerels van zo'n twinneg, dareg joar, nog de vrag. Wie haren nog n hail end te goan en wel wait wat ter ien dij periode apmoal gebeuren kon. Dat penzioun van mie leek nog kwait n'woar vot. Nog jóären noa dat moagische joar 2000.

Op t mement dat ik dit stukje schrief denk ik dat k t wel hoalen zel, mien AOW en mien penzioun. Ik zai nog nait zo gaauw n wereldbraand oetbreken dit joar. Mor..., je kinnen nooit waiten. Mien penziounfonds was ook joaren oersolied. En toch stórtte dat geweldige ABP zo ienains ien nkander, touglikeks mit aander fondsen. t Kin dus toch morzo hail aans wezen as ik ter aantou heb.